

Giới thiệu Thầy... Đồ Biến Thái

Thể loại: Sur đồ luyện, Hiện Đại

Một câu truyện kể về tình yêu giữa thầy và trò. Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Cô - Khiết Như là một nữ sinh cấp ba mang vẻ ngoài trong sáng thuần khiết, từ thành tích học tập đến số bằng khen cô nhận được đều rất đáng nể. Bố mẹ và thầy cô đều đặt hi vọng rất lớn vào cô.

Một con người bình thường cô có thể hoàn mỹ như thế? Không, đó là đương nhiên. Khiết Như học hành giỏi giang, ngoan ngoãn lễ phép với mọi người là đúng. Nhưng ngoan không có nghĩa là ngoan hiền, chỉ là cô không để lộ ra ngoài sở thích xem phim A Phiến (*).

(*) A Phiến là phim người lớn.

Tất cả các thể loại cô đã gặm qua trên dưới mười bộ, thỉnh thoảng chờ phim còn lên wab đọc truyện tranh 18+ vừa xem vừa bình luận tư thế của nam nữ chính.

Hắn - Cố Dư Thành là thầy giáo gia sư của cô. Tuy nói là gia sư nhưng hắn cũng chỉ hơn cô vài tuổi, bởi hắn chỉ mới ra trường và bắt đầu công việc dạy học được một năm. Cô là học sinh duy nhất hắn dạy ở nhà vì hắn thích cô, rất thích cô.

Hôm nay không khác với mọi ngày, hắn xách cặp đến nhà cô chuẩn bị dạy học. Từ trong bố mẹ thấy hắn đã niềm nở chào hỏi:

"Chào thầy Cố, để tôi lên gọi em xuống chào thầy."

Cố Dư Thành lắc đầu xua tay, hắn thấy điều này không cần thiết nên từ chối:

"Chào bác. Không cần đâu, dù sao cũng học trên phòng bắt Khiết Như xuống lại tốn công lên"

Bà Chu gật đầu đồng ý cười vẫn lịch sự với hắn:

"Vậy mời thầy lên lầu."

Hắn cảm ơn rồi cười đáp lễ xong mới tiến lên phòng cô.

Càng tiến gần cánh cửa khép hờ hắn càng nghe thấy âm thanh mị hoặc o ép từ hai cơ thể. Cố Dư Thành tiến vào thêm bảy bước liền nhìn thấy cô đang nằm ườn trên thảm chăm chú nhìn màn hình máy tính. Nhưng trên đó không phải là phim người lớn sao, vậy mà cô vừa ăn bánh xốp vừa uống coca như đang xem rạp vậy. Quá biến thái.

Cố Dư Thành không vội gọi cô mà chỉ đứng quan sát. Một lúc bộ phim đã tới hồi quan trọng âm thanh từ cô gái trong màn hình rên rỉ:

"Sensei.. ya..yamete.."

("Thầy.. đừng mà.. đừng mà")

Đôi mắt nghiêm nghị bỗng lóe lên tia sáng gì đó, câu nói của Cố Dư Thành cũn không tự chủ mà cong lên. Hóa ra là cô học trò nhỏ của hắn thích như vậy.

Tách, hắn chụp lại vài bức "làm kỉ niệm". Đúng lúc cô quay mặt lại thì vừa lúc bị hắn chụp trúng. Cái màn hình và cô chễm chệ trên bức ảnh. Khiết Như hốt hoảng:

"Thầy tới sớm thế ạ? Em nhớ còn 30p nữa mà."

Cố Dư Thành cong môi đồng thời đem ra bức ảnh hươ hươ trước mặt cô:

"Tôi không đến sớm làm sao biết trò biến thái của em?"

Cô cắn môi xông tới cướp điện thoại, nếu để cho mọi người biết thì thê thảm rồi. Hình tượng trong sáng bao nhiêu lâu sẽ tan tành:

" Thầy đưa cho em! Mau đưa cho em! "

Cố Dư Thành đưa tay ra nhanh gọn ghim lấy eo cô, người chạm vào người. Cô khở sở chơi với nhưng vô vọng. Hấn kéo cô sát hơn thì thắm vào tai:

" Nếu em đem hết hành động trên phim một lần thực hiện hết với tôi, tôi sẽ đưa cho em. "

Khiết Như cứng họng, cô không ngờ vẻ ngoài ôn nhu, bảnh trai mà bên trong lại biến thái như thế. Đúng là đồ.. đồ giống cô:

" Thầy.. "

Cố Dư Thành xoa tóc cô, hấn rất thích mái tóc mượt dài của cô:

" Tôi thế nào? "

Cô hét lên thực chỉ muốn cắn hấn một miếng:

" Đồ biến thái! "

Cố Dư Thành bật cười, bàn tay giữ eo không ngoan ngoãn mò xuống lớp quần nhỏ đã ướt chạm nhẹ khiến cô như bị điện giật, nảy lên một cái:

" Tôi biến thái bằng em sao? Chưa làm gì đã ướt như vậy em mới là tiểu yêu tinh biến thái "

Khiết Như vô lực đẩy tay hấn ra, hấn khẽ nhẹ lớp quần mỏng vuốt ve tiểu huyết ướt đầm. Cô dựa vào người hấn nhưn thân né tránh bàn tay của hấn, nhưng vô tác dụng. Đụng chạm dạo đầu kích thích:

" Đừng.. đừng a.. thầy.. đừng mà "

So với tiếng rên mà mị ban nãy trên màn hình với tiếng rên dứt quãng bây giờ. Tiếng của cô có phần mê người hơn nhiều.

May mà mẹ cô vào đúng lúc đem nước cam nếu không ngày hôm đó cô sớm đã bị hấn ăn sạch. Nhưng thoát được hôm nay chứ không thoát được ngày mai, thoát ngày mai chứ không thoát được cả đời. Anh nằm trong tay hấn cô còn cách nào chứ.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Web đen hôm qua vừa báo hôm nay sẽ tung ra đĩa mới nhất, khi thanh toán sẽ được tặng thêm một đĩa tùy chọn. Cơ hội này cô sao có thể bỏ lỡ chứ. Khiết Như lấy lí do đi mua sách xin phép bố mẹ rồi xách túi đi ra ngoài.

Đến tiệm đĩa, cô đeo khẩu trang lên rồi mới đi vào trong. Khiết Như thuần thục rẽ sang hướng có đĩa cô cần tìm. Bingo, lát sau cô đã tìm được nó, nhưng chưa kịp vui mừng thì giá tiền đã đập vào mắt. Khiết Như lẩm bẩm:

" 500\$, 500\$ "

Hàng nhập khẩu từ studio Jav của Nhật cô biết chắc sẽ không rẻ chỉ không ngờ nó lại đắt đến thế. Khiết Như cắn môi, cô rất muốn mua nó. Nhưng cô không có đủ tiền.

Haizz, Khiết Như đành thở dài bỏ chiếc đĩa xuống đi ra khỏi tiệm đĩa mà không hề biết hấn đứng gần đó quan sát từ đầu đến cuối. Cố Dư Thành chờ cô đi khuất mới lấy cả bộ đĩa đem tới quầy thanh toán, hấn còn dặn đồ tặng bạn gái nên phải gói thật đẹp. Người tính tiền đứng đó nhìn hấn bằng cái nhìn quý dị: " Tặng bạn gái phim A Phiến? Wtf "

Không mua được phim muốn xem, cô buồn tới nỗi quên mất hôm nay là sinh nhật mình. Khiết Như về đến nhà là leo lên phòng luôn, cô cũng không thêm đề ý bức thư bố mẹ để lại với nội dung muốn nói họ đã về nhà bà ngoại chiều sẽ về và bảo cô tự lo cho bản thân bữa trưa.

Cô nằm trên giường lăn qua lăn lại, màn hình còn mở đoạn teaser của cuộn phim kia, miệng hét to:

" A..A.. không cam tâm, không cam tâm a a a. Ayumi tỷ tỷ của tôi.. không cam tâm mà huhu "

Ayumi là diễn viên chính của bộ phim, nữ thần màn ảnh phim người lớn mà Khiết Như hâm mộ. Bởi những tư thế khó Ayumi đều làm được thuần thục, mãn nhãn. Phim lần này đúng nội dung cô thích, hình ảnh chất lượng 4K sắc nét, lại còn là hàng không che. Vậy mà không mua được. Huhu.

Cốc cốc, Khiết Như ngồi dậy vuốt lại mái tóc rồi đi ra mở cửa:

" Là mẹ sao? "

Cô mở cửa liền thấy Cố Dư Thành tính đóng lại thì bị hấn chặn lại. Khiết Như gân cổ lên đóng cửa nhưng không được:

" Thầy đến đây làm gì? "

Cố Dư Thành dơ bánh lẫn quả lên trong ánh mắt mang nửa tia gian tà, câu môi cong lên nhè nhẹ :

" Đến chúc mừng sinh nhật em."

Khiết Như nhắm lại lịch hôm nay đúng là sinh nhật cô. Cô nói lỏng cửa cho hấn, dù sao bánh quả cũng mua rồi cô cũng không thể đuổi hấn về. Cố Dư Thành đặt bánh xuống còn quả thì tận tay tặng cô:

" Mong em thích nó."

Cô nhận lấy món quà liền cảm thấy nó nặc mùi nguy hiểm. Khiết Như dè chừng:

" Em mở được?"

Cố Dư Thành đang gỡ vỏ hộp bánh sinh nhật, đầu gật nhẹ:

" Tất nhiên."

Khiết Như mở gói quà ra. Chợt không khí căn phòng im lặng như tờ, 1 giây, 2 giây sau. Cô hét toáng lên lao vào ôm hấn. Cô không ngờ trên đời này lại có một lão sư đi tặng đĩa phim người lớn cho học sinh:

" Aaa Ayumi tỷ tỷ aaa thầy là đồ biến thái nhưng mà em thíchhh a"

Cố Dư Thành cũng lần đầu nhìn thấy một cô gái nhận đĩa đen từ một người đàn ông mà không tức giận ngược lại còn tỏ ra hạnh phúc như vậy.

Hai người họ thành đôi chắc chắn sẽ thành cực phẩm biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Bên ngoài mặt đất đã dần ngả vàng bởi những tia nắng yếu ớt từ trên cao rọi xuống. Sinh nhật Khiết Như năm nào trời cũng rất đẹp.

Trong phòng, Khiết Như đem laptop ra chuẩn bị mở đĩa phim còn hấn vẫn ngồi cắt bánh kem. Cố Dư Thành thuần thực cắt xong nửa cái bánh mới nhìn lên, màn hình lúc ấy đã hiện chữ " FBI Warning... ". Hấn dơ người trong giây lát, không thể tin được có hấn ở đây mà cô vẫn mở ra xem :

" Em xem ngay bây giờ? "

Khiết Như đang ngồi trên thảm dưới sàn gặm bánh nghe hấn hỏi liền quay lại nhìn hấn:

" Đẳng nào thầy cũng biết rồi, em còn cần giấu diếm làm gì nữa? "

Cố Dư Thành chỉ cười và không nói gì thêm. Thực không biết cô là đang ngây thơ hay giả vờ không biết việc một nam một nữ ở chung xem phim người lớn có hậu quả thế nào. Hấn đứng dậy bê bánh kem đến ngồi cạnh cô xem cùng.

Khiết Như nhìn thấy bánh kem vui vẻ quệt tay rồi đem lên miệng ném thử, Cố Dư Thành nghiêng đầu:

" Ngon không? "

Cô dùng ngón tay quệt thêm lần đưa lên miệng hấn:

" Thầy tự thử đi a. Rất ngon! "

Cố Dư Thành cúi đầu mút nhẹ ngón tay của cô, đầu lưỡi hấn vừa chạm người cô liền như bị giật điện. Khiết Như nhận ra mình hơi thoải mái quá rồi, cô đỏ mặt rút tay về. Cố Dư Thành tán thưởng mang hàm ý trêu chọc:

"Đúng là rất ngon."

Khiết Như cắn môi đánh hấn một cái:

"Thầy tập trung xem phim đi! "

Cố Dư Thành gạt đầu không trêu cô nữa, hấn ngược lên màn hình.

Cô gái trên màn hình bị người đàn ông đè lên ghế sofa trêu đùa đến phát điên trước mặt nhiều người. Trên người cô ta mang chiếc váy hầu gái, còn người đàn ông kia mặc vest. Hấn đoán đây có lẽ bộ maid- boss: hầu gái và ông chủ.

Một lúc sau, Khiết Như mặt đỏ bừng bắt đầu thở mạnh hơn. Phía trong lớp áo nhỏ núm hoa nhỏ cứng lên, bên dưới tiểu huyết dần ướt đầm, cô ép chân lại vì kích thích. Hấn ngồi một bên cong môi trêu chọc:

"Không chịu nổi nữa rồi? "

Cô nhìn ra chỗ khác lên tiếng phủ nhận:

"Không có.."

Cố Dư Thành một lực kéo cô áp sát người hấn, hai cánh tay khỏe khoắn vòng lấy eo cô, tay trái giữ hai tay cô khóa chặt, tay phải lần mò xuống phía dưới trêu đùa hoa huyết ướt đầm của cô.:

"Ướt đầm như vậy còn chối? Tiểu dams đáng."

Khiết Như né tránh không kịp, một lúc đang kích thích bị hấn chạm trúng. Cô rên lên:

"Ư.. thầy.. a..đừng... buông em ra "

Cố Dư Thành gian ác thổi hơi nóng vào cánh tai mỏng của cô:

"Được.Tôi nhất định không buông em "

Cố Dư Thành đẩy nằm xuống giường, hấn nâng cầm cô lên, trực tiếp cúi người xuống, hung hăng hôn lên môi cô.

Khiết Như hoàn toàn bối rối, cô không rõ lắm tình trạng của bản thân hiện giờ. Cô nửa muốn hấn nửa tự dằn bản thân phải phản kháng.

Thân thể cao to kia đang áp sát người cô, khiến cô không cách nào có thể phản kháng.Toàn thân cô tê dại, đôi môi đang bị cưỡng hấn cắn nát kịch liệt.

Hấn lần lượt cúi người, vuốt ve cái cổ trắng nõn của cô, khiến cả người Khiết Như nóng rực lên nhưng lại nổi đầy gai ốc. Hai mắt cô mờ sương rên rỉ:

“Đừng chạm vào nó.. thầy a" cô thờ gấp liên tục.

Cố Dư Thành ôn nhu cười:

"Em nói đừng vì sao còn rên rỉ câu dẫn?"

Khiết Như lắc đầu, cô không có ý câu dẫn. Tuy cô bị bộ phim làm cho kích thích nhưng cũng không muốn làm chuyện đó với hấn. Khiết Như giãy dụa thể nhưng càng giãy dụa tay càng chân càng bị khóa chặt, xiết lấy da thịt cô, làm lộ ra những vết màu hồng.

Hấn vươn tay vén váy cô lên. Tà váy vén đến ngang hông, lộ ra chiếc quần lót màu trắng. Cố Dư Thành cong môi:

"Quần lót cũng thật đáng yêu "

Cô đỏ bừng mặt, cắn môi mắng hấn " lưu manh " rồi giãy dụa tiếp. Khiết Như không hề biết thân thể giãy dụa của cô lại khiến người khác bùng bùng dục vọng. Nam căn cứng rắn chạm vào chân của Khiết Như. Cự luật nóng bùng truyền tới khiến cô co giật.

Hơi thở hấn bắt đầu dồn dập. Bàn tay thuần thực luôn vào váy cô, tay khác chậm rãi bò lên hai khóa vú đầy đã đang được bao bọc bởi áo lót.

“A” cô rên rỉ.

Bàn tay to cách lớp vải bắt đầu xoa bóp, động tác chậm rãi ban đầu bỗng trở nên cuồng bạo, nịt ngực bung ra, khiến hai bầu vú đỏ hồng trở lên lỏa lồ.

Khiết Như nhắm nghiền mắt hưởng thụ, đầu óc tê dại trống rỗng. Nơi đó của cô chưa từng để ai chạm qua. Nay lại bị tên thầy biến thái này tùy ý nắn bóp. Không có công đạo!

Xoẹt! Hấn xé rách lá chắn cuối cùng trên người cô. Nơi tư mật nhất của người con gái, bây giờ đã hoàn toàn hiện ra trước mắt lão sư của cô. Mỗi quan

hệ này thực sự nghĩ đã khiến người ta run rẩy.

Khiết Như thân thể căng thẳng, theo bản năng muốn khép hai chân lại, thế nhưng hai chân đã bị vòng eo của hắn kèm lại. Hắn vươn tay đem đùi cô tách ra, hoàn toàn đem chỗ kín của cô lộ rõ không chút che dấu hiện trước mắt:

" Yêu Tinh "

Cô đỏ bừng mặt:

" Đừng nhìn.. chết tiệt.. "

Hắn đẩy ngón tay thon dài vào trong tiểu huyết ướt nhẹp của cô. " A " Khiết Như kinh hô. Cô Dư Thành nhếch môi, quả nhiên không cần kéo dài màn dạo đầu thêm nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Cô bị ưỡn ngồi lên ghế sofa đơn đặt trong phòng, chân bị đẩy cong lên khiến chiếc váy hầu gái màu đen kéo lên quá nửa, quần nhỏ nửa cời nửa mặc ẩn hiện nơi tư mật sâu kín mong nước nhất ra.

Xuân tình mỹ cảnh đẹp để lộ ra trước mặt khiến cho hắn sớm không chịu nổi nữa, " tiểu đệ đệ " bên trong quần sớm đã ngẩng cao đầu ngạo nghễ. Cô Dư Thành còi thất lung ra, lộ ra thứ cộm cộm trong lớp quần sịp. Khiết Như nhìn thấy to lớn như vậy kinh hãi:

" A__ cái đó.. cái đó.. "

Cô Dư Thành nhếch môi trêu chọc cô:

" Em cảm thấy có đủ thỏa mãn không? "

Khiết Như rơi vào thế bị, cô cắn môi dưới câu hỏi như thế cô biết gạt hay lác cho đúng đây? Nếu gạt có nghĩa cô đồng ý với cái kia của hắn, nếu lác có nghĩa cô cảm thấy chưa đủ muốn cái lớn hơn. A.. đúng là biến thái.

Mùi hương nữ tính tỏa ra từ hoa kính Khiết Như làm hắn tê dại. Hắn yêu cô, yêu cô đến cuồng nhiệt. Thời khắc này cuối cùng hắn cũng có được cô rồi.

" A đầu " Bụng dưới như bị xé nát. Nước mắt cô rơi ra gò má, hắn sốt sắng xoa đầu cô vỗ về:

" Tôi xin lỗi, đau lắm sao? Khiết Như.. tôi xin lỗi. "

Cô lắc đầu. Thật ra Khiết Như cũng thích hắn từ lâu, chỉ là cô trước mặt hắn không thể nói ra tình cảm của mình. Bởi đầu sao cũng mắc duyên sự - đồ, bố cô là người cô hủ sẽ không chấp nhận.

Biểu cảm của hắn bây giờ làm cô rất muốn cười nhưng đau không cười nổi. Khiết Như thiết nghĩ làm cũng đã làm đến nước này, phát hiện hắn rất yêu cô. Cô cũng không muốn bỏ lỡ nữa:

" Thầy.. hay là chúng ta tiếp tục đi. "

Cô Dư Thành ngược mắt dường như có chút ngạc nhiên, Khiết Như ôm cánh tay hắn kéo xuống " tiểu đệ đệ " theo quán tính đâm tới hoa tâm. Cô lại kêu lên một tiếng.

Hắn căng thẳng dùng động tác nhanh chậm không đều tiến vào trong cơ thể cô. Hắn lo cô đau nhưng trí óc lại bị dục vọng to lớn che lấp khiến hắn muốn thúc vào mạnh hơn nữa.

" A..A..A "

" Ư.. Ư.. "

" Ya.. ya.. ya "

Khiết Như yêu kiều rên rỉ dưới thân hắn, da đầu cô tê dại vì hoan lạc quá đồ ập đến.

Hai người đang cùng nhau trên phòng thì tiếng nói cười của bố mẹ vang lên từ dưới nhà vọng lên. Khiết Như thống khổ ép chặt hắn:

" Thầy.. bố mẹ em về.."

Cố Dư Thành cong môi ý vị, cô lo lắng còn hấn lại cho rằng đây là loại kích thích mạnh mẽ hiếm có. Hấn bế cô lên để chân Khiết Như kẹp lên chân mình đi vào nhà tắm mở vòi nước. Vừa lúc đó mẹ cô lên gọi cô:

" Khiết Như con ở trong phòng không? "

Cô đẩy hấn ra nhưng Cố Dư Thành ép cô mạnh thêm. Khiết Như che miệng không phát tiếng rên, cô nuốt khan lấy lại bình tĩnh mới trả lời:

" Con ở trong này A "

Hấn cô ý, cô lườm hấn. Mẹ cô ở ngoài cửa lo lắng:

" Khiết Như con không sao chứ? "

Cô mím môi đáp lời:

" Không sao. Con chỉ muốn ngủ một lúc thôi a"

Cố Dư Thành cong môi cười tà mị thì thầm bên tai cô, phía dưới không ngưng luật động:

" Em thật là muốn ngủ sao? "

Khiết Như mắt nhắm nghiền xấu hổ đáp:

" Em muốn thầy, muốn nhiều hơn nữa a."

Hấn theo ý cô cường hấn tận độ..

Cuối cùng hấn phun nhựa sống vào người cô, còn không quên:

" Chúc mừng sinh nhật.. lần sau sẽ cho em mặc đồ mèo con "

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Cố Dư Thành cong môi hài lòng nhìn ngắm bộ đồng phục hầu gái có hai màu đen trắng khoác trên người cô. Bộ đồng phục hầu gái này cô mua xuất phát từ lòng yêu mến thần tượng Ayumi của mình, cô đánh chết cô cũng không nghĩ tới có ngày cô sẽ phải mặc nó để làm chuyện đó.

Bộ hầu gái thiết kế với phong cách vừa xinh xắn ngây thơ vừa quyến rũ nóng bỏng, nó tinh tế phô ra những nơi cần phô và giấu đi những nơi cần bí ẩn gây ham muốn tìm hiểu cho người nhìn. Cố Dư Thành hiểu ra, chẳng trách đàn ông lại thích phụ nữ mặc thứ này lên người như vậy.

Càng nhìn cô hấn càng cảm thấy cô thật mê người. Khiết Như bị nhìn đến ngứa ngáy cô cắn môi:

" Thầy đừng nhìn nữa. Đồ biến thái! Thả em ra mau! "

Cố Dư Thành cười tà ác, hấn vươn tay xoa nhẹ làn môi mỏng của cô. Chất giọng nửa đùa giỡn nửa bồn chồn sự ngây thơ của cô:

" Em nghĩ khi sói đã bắt được thỏ rồi có dễ dàng thả thỏ ra không?

Khiết Như trừng mắt hấn dám xem cô là thỏ còn nhận mình là sói. Đáng ghét, cô sẽ không dễ khuất phục như thỏ trắng đâu, không bao giờ. Khiết Như toan nói gì đó nhưng bị môi lưỡi Cố Dư Thành hút hết vào khoang miệng của hấn. Cô ú ớ trong miệng:

" ưm... buông... buông.. ra "

Môi lưỡi hai người quấn lấy nhau,ngọt ngào trong đôi dịch vị tiết ra từ trong miệng. Hấn hôn cô đến nỗi hô hấp không đều, không gian căn phòng ngập tràn tiếng thở gấp.

Hấn vén váy cô lên đến hông, chiếc quần tất bằng ren quyến rũ lộ ra, Khiết Như theo phản xạ khép chân lại nhưng rất nhanh bị hấn giữ lại.

Khiết Như cảm tưởng cô thật giống với cô hầu gái trong bộ phim ban nãy. Cố Dư Thành xé quần tất lần lượt mân mê quần lót nhỏ xinh của cô. Động chạm qua một lớp cũng đủ làm da đầu cô tê dại:

Hắn thuần thục vuốt ve, một lúc sau hồng hột bên trong lớp vải mỏng đã nộn lên không chút giấu diếm. Khiết Như đỏ bừng mặt lắm bầm mắng hắn một ngàn lần trong miệng nào là đồ trâu già thích gặm cỏ non, lão sư biến thái.

Không ngờ những lời trên bị hắn nghe thấy :

" Em muốn thử cho biết thế nào là biến thái không? "

Khiết Như lắc đầu nguây nguẩy nhưng đã không kịp nữa. Hắn mở chiếc máy màu hồng con con có chế độ rung ép vào cửa huyết của cô. A Khiết Như kinh hô cô vùng vẫy nhưng vô ích :

" A.. nha.. tháo ra.. tháo ra mau "

Hắn tăng độ rung ép chặt hơn cô thống khổ rên rỉ:

" Chết tiết.. ư...a.." _ Sóng tình từng đợt ập đến khiến cô không thôi run rẩy. Khiết Như bị giằng co giữa thống khổ tột cùng và sung sướng thăng hoa.

Mật dịch ồ ạt phóng ra lần thứ hai. Không chợp nổi nữa cô xấu hổ nói:

" Thầy... ư... ư em muốn.."

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Mỗi một cô gái nổi ám ảnh lớn nhất chính là đến mùa dâu rụng. Bạn nằm yên thì không sao nhưng chỉ cần cử động nhỏ thì sẽ ào ào như bão lũ. Khiết Như đến trường với gương mặt méo xệch vì khó chịu.

Đến tiết của hắn cô không chịu nổi nữa nằm úp mặt xuống bàn khóc. Nam sinh bên cạnh lo lắng đứng dậy giờ tay:

" Thừa thầy Khiết Như của em cần phải xuống phòng y tế."

Hai chữ " của em " làm tâm trạng của hắn từ tốt chuyển thành vô cùng kinh khủng. Nội tạng cái nào cũng nóng hừng hực chính là cảm giác ghen sao. Cố Dư Thành bước xuống kéo Khiết Như ngồi dậy lau nước mắt cho cô, hắn dùng chất giọng ôn nhu:

" Đừng khóc nữa, tôi đưa trò về."

Trong đau đớn Khiết Như vẫn cảm nhận được sự ấm áp từ lời nói của hắn. Khiết Như đi không nổi Cố Dư Thành cõng cô ra còn không quên nói:

" Lớp trưởng phát bài test cho các bạn rồi lát nữa đem lên phòng giáo viên.""

Đằng trước xách cặp đằng sau cõng cô, Khiết Như yếu ớt dựa vào người hắn. Trên đường về hắn ghé qua tiệm thuốc, mua một hộp ezem giảm đau cho cô. Đột nhiên hắn nói:

" Cái này bao nhiêu ngày mới hết? "

Khiết Như đỏ mặt:

" 5 ngày "

Hắn xoa đầu cô như vật nhỏ bảo bối:

" Được. Cho em nghỉ 1 tuần, tôi sẽ cố gắng kiềm chế."

Gi chữ? Ý hắn là đang than thở vì không được ăn cô sao. Đúng là đồ biến thái mà, cô đỏ bừng mặt nhìn sang hướng cửa sổ. Bây giờ cô mới để ý hình như chiếc xe này rất đắt tiền, một giáo viên mới ra trường làm thế nào lại có xe như thế này để đi. Khiết Như quay sang:

" Đây là xe của thầy sao?"

Cố Dư Thành không chút giấu diếm:

"Ừ. Của tôi "

Khiết Như hơi tròn mắt, hần tiếp tục nói:

" Có phải em đang rất ngạc nhiên?"

Cô thành thật gật đầu, đúng là rất ngạc nhiên vì nếu đủ tiền mua xe xịn thế này sẽ không bao giờ đến trường cô dạy. Một ngôi trường ở ngoại ô và chất lượng vật chất tồi tệ. Cố Dư Thành cười nhẹ nắm tay cô:

" Tôi tới thành phố này, chọn công việc này đều là vì em. Có những người ngay từ lần đầu gặp đã trở thành định mệnh của đối phương rồi."

Ba năm trước hần ghé qua một tiệm cà phê vỉa hè, có một cô bé ôm guitar biểu diễn bài hát Beautiful night vô cùng tự tin. Giờ phút ánh mắt hần ôm trọn cô bé, hần đã biết sau này cô lớn lên nhất định là vợ hần.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Một bộ phim có thể nói lên tính cách hai con người. Khiết Như xem cười chảy cả nước mắt còn Cố Dư Thành lâu lâu chỉ biểu tình một chút để hưởng ứng phụ họa cho cô. Cô vừa ăn bắp rang bơ vừa quay sang nhìn hần đang làm mặt đơ :

" Thầy không thấy buồn cười sao? "

Cố Dư Thành gật rồi lắc:

" Tôi không thấy đặc sắc lắm."

Cô bùi môi hần đúng là nhàm chán mà. Xem phim hài đã không cười lại còn nói không đặc sắc, thật muốn cắn cho một miếng:

" Thầy thử làm xem có đặc sắc bằng họ không nào. Hứ."

Hần thoáng im lặng rồi lúc sau nói:

" Ý em là ở đây? "

Bây giờ là thời gian nghỉ trưa, Khiết Như lén vào phòng chờ giáo viên với hần ăn cùng. Hần không giống đám giáo viên kia ra ngoài ăn mà ở lại ăn tại trường. Kể cả mời cũng không đi. Ngoài cô ra hần chẳng tạo mối quan hệ với ai trong trường. Khiết Như gật:

" vâng "

Hần đứng dậy đeo kính đen bật bài hát lên, bài hát này thật sôi động cô vừa ăn vừa nhún nhảy theo nhạc. Cố Dư Thành hất tóc chẻ giữa, dính socola lên răng, hai mắt kiếng đen hất tung lên lộ ra mắt kiếng có hình vẽ ngộ nghĩnh ra, hần đưa tay lên nhảy sexy dance thì nhạc chuyển qua bài " vọng cổ " y như hai người làm hài ban nãy trên tivi. Cố Dư Thành nhe răng cười.

Phụt!! Cô cười ngất nghẻo trên ghế. Không thể tin được thầy giáo nghiêm túc của cô lại có lúc mang bộ dạng thế này. Hần nhìn cô ho nhẹ, vuốt lại tóc trở lại bộ dạng ban đầu.

" Nhóc con."

Cô uống nước chống sặc:

" Dạ?"

Hần cọ nhẹ vào vành tai của cô trầm thấp rì rầm:

" Tôi làm em thấy đặc sắc em cũng nên đáp lễ chứ?"

Xong rồi, xong rồi. Có mùi nguy hiểm..

Cô đứng dậy sắp xếp lại hộp thức ăn rồi lăm lét nhìn hần, nói:

" Thầy.. em đi trước đây "

Cố Dư Thành túm cô lại không cho thoát, Khiết Như được phen kinh hãi. Hắn tà ác quét một lượt:

" Đầu nhỏ này lại nghĩ bệnh bạ cái gì? "

Cô lắp bắp lắc đầu chưa kịp nói gì đã bị môi hắn phủ lên một nụ hôn ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Từ giờ đến lúc thi đại học xong cô quyết không để lão sư biến thái kia ăn thêm lần nào nữa. Bởi trước đó...

Những tháng cuối của học kì 2 là chặng đường quan trọng nhất. Cố Dư Thành hoàn thành công tác dạy học ở trường, hắn xách cặp đến nhà cô tỏ vẻ quan tâm học sinh " giúp cô học tập " nhưng thực ra là kiểm soát để gần gũi cô. Căn phòng riêng trên lầu hai của Khiết Như luôn ngập tràn tiếng cười và cả tiếng rên rỉ.

Chăm xong đồng bài tập cô vừa làm hắn đặt bút xuống, và phán một câu kết quả tốt phải thưởng. Cố Dư Thành xoay ghế Khiết Như lại áp môi xuống làn môi mỏng bạc đặt lên làn môi đỏ mọng ngọt ngào cuồng dã hôn ngấu nghiến. Cô làm rơi bút máy xuống bàn, cố chống cự:

" T- thầy buông em ra.. đây là nhà em.. "

Hắn cắn nát môi cô đến tê liệt, hắn đã xác định cô là vợ mình thì còn phân biệt nhà cô nhà hắn làm gì chứ. Hắn thổi hơi nóng vào vành tai cô:

" Đừng la lớn, ba mẹ em đang ở dưới nhà đây.. "

Khiết Như bịt miệng ngăn bố mẹ ở dưới nhà nghe thấy. Bao nhiêu lần rồi cô vẫn ngây thơ tin hắn, cô không nhớ phòng mình đã cài cách âm. Cố Dư Thành cong môi luôn tay gỡ bung áo trong của cô , hai bờ hồng đào phập phồng trắng nõn lộ ra. Cô toan đưa tay lên che lại nhưng hắn đã vùi đầu vào liếm mát trước một bước, nhụy hoa gặp dịch lười liễn vươn lên như chào mời. Hắn đẩy đưa lâu lâu cắn một cái, cô như người ngênh đón hô hấp loạn:

" U.. thầy.. " _ gò má Khiết Như đỏ bừng, miệng kêu lên một tiếng.

Hắn trượt môi xuống, mỗi chỗ hắn lướt qua đều để lại vô vàn dấu hôn đỏ hồng trên làn da trắng mịn. Hắn áp sát đến nỗi tiểu đệ đệ cứng cáp ngẩng cao đầu trong lớp quần vải chạm vào đùi cô cọ xát. Hắn túm lấy bàn tay mảnh khảnh nhỏ nhắn của cô đặt lên tiểu đệ đệ, Khiết Như hoảng hồn toan rút lại nhưng không được tay hắn nắm lấy bàn tay cô áp vào tiểu đệ đệ từ từ co kéo. Cự vật hắn càng cọ xát càng sung lên cứng rắn, Cố Dư Thành gặm lên trong cổ họng:

" Em càng ngày càng biết cách làm hài lòng tôi.. "

Cô cắn môi: tên lão sư này càng lúc càng hư hỏng. Thật hận không thể một tay bóp chết cậu nhỏ của hắn. Hắn kéo váy cô lên đến hông, một tay vén quần nhỏ ra cho ngón tay thon dài thuần thực ra vào vào hoa huyệt ẩm ướt. Khiết Như ngồi trên ghế hai chân dạn ra hết cỡ, không những chỗ sâu kín nhất của người con gái phò ra không chút che đậy trước mặt hắn mà còn bị hắn cán quấy đến phát điên.

Hắn chạm đến đầu cô ngửa chỗ đó, chân tay cô hươ loạn xạ:

" U... A... U...A đừng.. đừng mà.. ngửa.. "

Vốn là tiểu bạch thỏ chỉ cần hắn làm vài động tác cô đã lên đến cao trào. Nhưng lần này thì khác hắn không để cô dễ dàng ra, bởi thế cô cứ gần đạt đến giới hạn thì hắn lại ngưng tay. Thống khổ vô cùng:

" Thầy.. em.. muốn, em muốn "

Hắn xoa môi cô cứ tà mị vuốt ve:

" Em muốn gì? "

Khiết Như trí óc rối bời ngập trong dục vọng, cô thực sự muốn, thực sự muốn lắm. Cổ họng rên rỉ:

" Em muốn.. em muốn thầy ăn em, ăn em a.. "

Cố Dư Thành bao giờ cũng chuẩn bị rất tốt rồi mới thúc tiểu đệ vào trong cô, nhưng Khiết Như rất chặt khít. Mỗi lần vật to lớn đi vào tiểu huyệt liền

như bị xé rách đau đớn:

"AAAA "

Hắn ôm cô vỗ về rồi mới chậm rãi tiến vào:

"Bảo bối rất nhanh sẽ thấy thoải mái."

Cô mắc kẹt giữa khoái cảm và đau đớn, nằm ngửa lưng tựa ra ghế, hơi thở phả ra dồn dập. Thân dưới không ngừng bị hắn ép vào hoan lạc. Bên trong có hẳn làm cô mang cảm tưởng không còn nóng dù tiết trời bên ngoài 39 độ nữa. Vì trong đầu cô bây giờ chỉ có hắn và tiểu đệ đệ.

(còn nữa - phim bị thân kinh rồi nên sẽ viết tiếp phần H sau)

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Chiếc ghế xoay phải chịu áp lực sức nặng của hai người không ngừng kêu cọt két. Cô nửa muốn rên rỉ lên cho thỏa dục vọng, nửa ép mình không cho phép rên. Cô sợ ba mẹ dưới nhà nghe thấy. Khiết Như một người đầy mỡ hôi ôm lấy hắn, hắn phía trên ghì lấy cô. Hai cá thể trần trụi dính lấy nhau hoan hợp.

Đoạn, Cố Dư Thành ẵm cô bế dậy khỏi ghế, hai bàn tay lực lưỡng đỡ lấy đùi cô nhấc lên tạo tư thế đứng. Khiết Như bám lấy hắn thông tin chưa kịp lên đến đại não thì tiểu huyết đã bị cự vật sưng cứng đâm vào. Sâu, thật sự tư thế này rất sâu. Khiết Như kinh hô:

"Ư... ư.. đau.. em ghét thầy."

Mặt hắn dính đầy mồ hôi, lồng ngực rắn chắc vội vã thở dốc, tư thế này tuy sâu nhưng cũng mất rất nhiều sức. Hắn vừa phải chống cự quyết liệt với khoái cả vừa chịu sức nặng của cô. Cố Dư Thành không thấy một ngược lại tự nhiên hắn cảm thấy vô cùng đáng:

"Ừm.. Khiết Như.. tôi yêu em."

Tình yêu của hắn làm cô vừa sung sướng vừa khổ sở. Cố Dư Thành ấy à cái gì cũng rất tốt nhưng tính cách của hắn quá biến thái. Trước đây những tưởng cô là nhất rồi nhưng hóa ra không phải, Cố Dư Thành mới là cực phẩm. Cô thống khổ:

"Thầy..a..a..a.."

Hắn cong môi cảm thấy cô chính là không chịu nổi nữa mới ném cô xuống giường nhanh chóng đem hai chân cô đặt lên vai đè xuống thúc vào lần nữa. Thêm lần nữa đầu óc cô tê dại, hắn đây mới chính là bức người ta phát điên, ở giường nhất định sẽ để lại dấu vết. Cô hét:

"Đừng.."

Cố Dư Thành không nghe thấy bất cứ điều gì nữa, hắn cấp tốc ra vào bên trong cô. Khiết Như cả người nóng ran hô hấp không đều bấu chặt lấy hắn.

"A!" Một lúc sau bao nhiêu tinh hoa của hắn đều phóng vào trong cô..

Sau khi cô thi đại học xong, hắn một mình mua hoa quả đến nhà cô chinh tề ra mắt. Khiết Như không kịp phản ứng chỉ biết cúi đầu chẳng dám nhìn hắn.

"Chú, xin chú hãy chấp nhận cháu."

Bố cô cự tuyệt:

"Không! Không bao giờ."

Những tưởng hắn sẽ thành khẩn xin phép ai ngờ hắn lại nói:

"Chú, con gái chú cướp đời trai của cháu rồi. Em ấy phải chịu trách nhiệm."

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

"Dư Thành em có thai rồi, còn nữa bố em cũng đồng ý rồi."

Tin vui này tựa như một cơn mưa rào đổ giữa trời hạ rực lửa vậy. Hấn cười, nụ cười rạng rỡ xen lẫn vị nấn nặn từ giọt nước mắt hiếm hoi rơi xuống trên mặt hấn. Cuối cùng cô và hấn cũng có thể về chung một nhà. Cố Dư Thành ôm hông cô bé lên xoay mấy vòng. Hấn toan hét lên thì người anh em chơi thân với hấn lâu năm đứng bên cạnh đã chạy mấy vòng, la toáng lên trước:

"TÔI SẮP LÀM CHA RỒI! TÔI SẮP LÀM CHA RỒI!! Yeahh "

Bốn cặp mắt chờ nhìn anh ta chăm chăm, cô không hiểu câu nói vừa rồi và hấn cũng thế. Anh ta nhảy lên vui sướng một hồi mới nhận ra có gì đó không đúng lắm. Anh ta tém tém lại cười trừ:

"Ý tôi là cha nuôi." _ Khiết Như không biết nói gì cho đúng đành cười xuề xòa, còn đầu hấn vẫn chảy ba vạch hắc tuyến.

Sau bữa tối, hấn lái xe hết sức cẩn thận đưa cô về nhà. Khiết Như nhìn thấy hấn căng thẳng cứ như là hấn mang thai vậy, cô nhin không nổi bật cười thành tiếng:

"Anh đi 30 phút rồi vẫn chưa được nửa đường, chậm như rùa."

Cố Dư Thành căng mắt hết cỡ nhìn ra đường, cô lần đầu manh thai hấn chính là phải cẩn trọng khi đi lại, cẩn trọng xem cô như trân châu bảo bối mà che chở:

"Dù có là rùa cụ 80 tuổi để an toàn cho em tôi vẫn nguyện làm."

Khiết Như thoáng im lặng, cô cảm thấy dường như mình đang bị hấn làm cho cảm động.

Bốn năm đại học của Khiết Như cuối cùng cũng hoàn thành viên mãn. Bốn năm trước, lúc cô tốt nghiệp cấp ba cũng là lúc hấn nghỉ việc ở trường học. Cố Dư Thành cùng người anh em mở công ty riêng, đến bây giờ công ty của hấn cũng được xem là có chỗ đứng vững vàng trên thị trường. Công việc thuận lợi vừa lúc ba cô đồng ý cho hai người họ kết hôn. Thật sự vô cùng hoàn mỹ.

Đến nơi, hấn lái xe ở bãi đỗ nhưng không vội xuống mà chia tay nắm lấy tay cô thành thật nói:

"Khiết Như, cảm ơn em."

Cô cười híp cả mắt, tay đan vào tay hấn:

"Cố tổng sau này về một nhà xin anh chiều cố em."

Cố Dư Thành kéo gáy cô lại gần đặt lên đó nụ hôn cuồng nhiệt ngọt ngào, đầu tiên môi hấn chạm môi cô, hai đầu lưỡi quấn quýt đến ẩm ướt. Hấn hôn thế nào cô liền mạnh mẽ đáp trả thế đó. Hai người họ hôn rất lâu mới chịu rời khỏi xe ô tô đi lên căn hộ. Hấn ẵm cô trên tay chậm chậm đi lướt qua mọi người, ai ai cũng nhìn cô bằng ánh mắt ghen tị. Trong đám người kia có một cô gái tên Tiểu Ánh, Tiểu Ánh là hàng xóm của hấn, cô ta ế bên lâu nên thấy trai gái người ta hạnh phúc liền không chịu được:

"Xì, Đề tôi chống mắt lên xem hai người hạnh phúc được bao lâu."

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Ngày mong đợi nhất cuộc đời cô và hấn cuối cùng cũng tới. Ngày mà Khiết Như khoác lên người chiếc váy cô dâu tinh khôi đẹp đẽ, còn hấn thì khoác lên người âu phục chú rể lịch lãm. Hai người cùng nhau đặt chân tiến vào lễ đường hưởng cuộc sống hạnh phúc của riêng mình.

Sáng nay, nắng ấm Cố Dư Thành đến nhà thờ từ sớm. Cả đêm hôm qua hấn hồi hộp tới nỗi không sao chợp mắt được, hấn băng khuâng trong hai loại trạng thái vừa vui mừng vừa lo lắng. Cưới Khiết Như, Cố Dư Thành không chỉ trở thành chồng mà còn là cha của hai bảo bối chưa ra đời.

Khiết Như khi mang thai hai bảo bối lúc nào cũng cảm thấy buồn ngủ, cô hầu hết đều dành thời gian chỉ để ngủ và ngủ. Những tia nắng yếu ớt dần chạm tới chỗ Khiết Như - hơi mê hết tác dụng, cô nhui nhủ hai mắt mơ hồ mở ra. Bản thân dường như cảm nhận được mình đang nằm trên vật thể kì lạ nào đó biết đung đưa, giác cảm cho cô nhận thấy đây không phải giường của mình. Cho đến khi giọng nói âm trầm quen thuộc vang lên:

" Khiết Nhi ngu thật ngoan."

Chu Triển Phong? Làm sao cô lại nghe thấy giọng của tên bệnh hoạn đó ở đây. Chu Triển Phong là tên cuồng yêu, trước đây cô và anh ta từng yêu nhau nhưng được một thời gian sau cô phát hiện anh ta không được ổn định liền nói lời chia tay trước.

Khiết Như choàng mở mắt, cô nhìn thấy trên người mình đã vụn vấy cô dâu và voan trùm đầu. Cô ngồi thẳng dậy khỏi ghế ô tô ngược nhìn thẳng tấm gương nhỏ, đôi mắt xinh đẹp của cô ngay lập tức trực tiếp chạm trán con người sắc lẹm nhìn mình trừng trừng đến đáng sợ. Chu Triển Phong cong môi:

" Bảo bối, em dậy rồi sao? "

Cô nhận ra mình đang ở trong tình huống gì: Khiết Như chính là bị bắt cóc, cô vội nhìn ra cửa sổ ô tô khung cảnh hai bên đường đã vô cùng khác lạ. Khiết Như cắn môi:

" Anh muốn mang tôi đi đâu? "

Chu Triển Phong thần nhiên đáp, anh ta làm như thể đó là điều hiển nhiên:

" Thành thân."

Khiết Như trong lòng sợ hãi vô cùng, cô thầm cầu mong: ngay lúc này có hấn bên cạnh ôm cô, bảo vệ cô. Từng nghe nói bộ sưu tập bạn gái của Chu Triển Phong đều là xác chết. Đó là cách anh ta trừng phạt những người dám bỏ anh ta. Chu Triển Phong bị bắt một thời gian rồi được thả vì thần kinh có vấn đề.

Không được, cô phải tìm cách liên lạc với hấn, hấn nhất định là đang đợi cô tới lễ đường. Khiết Như nén thở đưa mắt tìm điện thoại, nó nằm dưới sàn ô tô, cô cúi xuống nhặt toan gọi cho hấn thì bị Chu Triển Phong giật lại vứt ra cửa xe. Anh ta gần:

" trong lúc tôi chưa tức giận thì ngoan ngoãn đi."

Điện thoại bay ra khỏi xe tạo tiếng đập vọng lại. Tiếng đập đó làm cho Khiết Như tuyệt vọng thực sự, cô bắt đầu khóc nức lên:

" Dư Thành, mau tới cứu em."

Từ lúc nghe người trang điểm nói không thấy Khiết Như đâu nữa, chỉ có bức thư của Chu Triển Phong để lại hấn liền như phát điên bỏ lễ đường chạy đi tìm cô.

Hấn lao xe theo đường sóng GPS định vị từ điện thoại cô phát ra lần cuối cùng. Cố Dư Thành siết vô lăng đến run rẩy, hấn suốt đường đi đều nghĩ đến việc :

Cô đang sợ hãi như thế nào chứ?

Cô đang khổ sở như thế nào chứ?

Cô đang cần hấn như thế nào chứ?

Khốn kiếp. Hấn nhất định phải tìm cô về bằng mọi giá, lòng Cố Dư Thành rất đau cũng rất sợ hãi. Hấn sợ cô sẽ bị tổn hại.

Ngoại ô, Khiết Như bị Chu Triển Phong lôi ra khỏi xe kéo đến một nhà thờ nhỏ bị bỏ hoang gần đó. Khiết Như vùng vẫy, khóc thét:

" Bỏ tôi ra!! Anh bỏ tôi ra.."

Chu Triển Phong cường hấn kéo xềnh xệch cô vào trong:

" Vào làm đám cưới!"

Cố Dư Thành nhặt được điện thoại của cô ở ngã rẽ vào một thị trấn ngoại ô nhỏ. Ngay lập tức, hấn phóng xe vào..

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Đường mòn dẫn vào thị trấn có rất nhiều ngõ ngách gấp khúc gây khó khăn khi di chuyển. Đến khúc ngoặt bánh xe bị kẹt lại Cố Dư Thành gần như phát

điên. Hắn mất kiểm soát gồng tay nắm chặt vô lăng mà kéo, kéo đến bóng rợp nhưng vô dụng, chiếc xe vẫn không nhúc nhích.

Cố Dư Thành xuống xe. Đoạn đường có xa khó đi bao nhiêu hắn cũng không quan tâm nữa, hắn một mình chạy dọc theo đường mòn.

" Khiết Như đợi anh, anh nhất định sẽ tới cứu em "

Nhà thờ nhỏ Chu Triền Phong bắt cô đến là một nơi bị bỏ hoang đã lâu. Từ sau khi ở đây xảy ra hỏa hoạn thì không có ai lui tới nữa.

Ra tù, Chu Triền Phong lập tức bỏ tiền ra xây lại nó. Anh ta bỏ tiền xây lại một cách đẹp đẽ nhất để làm đám cưới với cô dâu của mình. Người đó không ai khác, chính là Khiết Như.

Khiết Như bị lôi đến nhà thờ, cô khóc đến toàn thân run rẩy. Chu Triền Phong quả nhiên là tên bệnh hoạn, anh ta thuê rất nhiều người đến dự đám cưới, bọn họ tượng trưng cho người thân của hai gia đình. Anh ta miết nhẹ cầm cô khẽ thì thầm:

" Em có thích không? "

Chiếc váy cưới cô mang trên người do giằng co mà gần như nhàu nát. Sau cái bạt tai ban nãy, cô không dám cử động nhiều nữa bởi sợ sẽ ảnh hưởng đến hai bảo bối trong bụng. Khiết Như lắp bắp:

" Th.. thích.. "

Chu Triền Phong phẩy nhẹ tóc cô ve vuốt:

" bảo bối thật ngoan.. "

Anh ta luồn tay qua eo cô bước vào lễ đường. Cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt làm cho Khiết Như gần như chết đứng. Trên bục làm lễ có bảy cỗ quan tài, trong bảy cỗ quan tài có xác của bảy cô bạn gái cũ của anh ta. Bọn họ đều mặc váy cưới giống như cô. Chu Triền Phong là một con quỷ, lời đồn không sai, anh ta đã giết hết bạn gái cũ để trừng phạt.

" Đồ điên khùng.. "

Khiết Như thất kinh lùi lại, tim cô gần như bị sợ hãi vây kín, chẳng lẽ cô sẽ là người tiếp theo sao. Khiết Như vùng chạy thì bị tóm lại, nước mắt cô dính đầy mặt:

" Dư Thành, cứu em "

Hắn chạy mãi, chạy đến nỗi mồ hôi ướt đầm áo. Rốt cục cô đang ở đâu hắn cũng không biết, hắn chỉ có thể chạy theo hướng trái tim mình mách bảo. Cô sợ một, hắn sợ một trăm. Trước ngày cưới, Cố Dư Thành đã hứa với ba cô tuyệt đối không để Khiết Như chịu bất kì tổn thương nào, chuyện hắn đã hứa ắt phải làm cho bằng được.

Trên đường Cố Dư Thành may mắn được một tài xế xe tải cho ngồi nhờ, hắn thở gấp vừa nói:

" Cho cháu hỏi gần đây có nhà thờ nào không? "

Lão tài xế không khỏi khó hiểu nhưng vẫn nói:

" Có một cái ở cuối thị trấn. "

Cố Dư Thành đem hết những thứ có giá trị trên người ra đưa cho tài xế, hắn rất nhanh được đem tới nhà thờ .

Đến nơi, Cố Dư Thành lao vào mở tung cánh cửa nhà thờ gọi lớn tên cô:

" KHIẾT NHƯ! "

Cô rút tay trao nhẫn lại nhanh chóng quay đầu ra hướng cửa nhà thờ. Hắn tới rồi, hắn cuối cùng cũng tới rồi. Là hắn, là thầy giáo yêu quý của cô. Khiết Như muốn vùng ra khỏi tay anh ta, gấp gấp gọi:

" Dư Thành, Dư Thành. "

Chu Triền Phong phát tay đám đàn em hai bên lao ra chặn hắn, còn anh ta cùng những người còn lại kéo cô rời khỏi nhà thờ. Khiết Như gào khóc nhìn thấy đầu hắn bị lảnh một gậy sắt :

" DU' THÀNH!! _ cô vùng vẫy _ Thả tôi ra!! Thả tôi raaaa. Đồ Khốn!! "

Đầu hắn ứa máu, thứ dịch màu đỏ thẫm chảy xuống mắt xuống sống mũi rồi ướt nhẹp một bên mặt hắn. Cố Dư Thành điên tiết nhặt gậy lên đánh lại từng tên một.

Khiết Như bị dẫn đi tới bờ núi, Cố Dư Thành ra đường chặn lại cướp lấy moto lái đuổi theo.

Một lần nữa hắn đuổi đến, đám đàn em lại bỏ nhào tới. Khiết Như bị Chu Triển Phong giữ chặt lấy không thoát ra được:

"Dư Thành cẩn thận!!"

Chu Triển Phong trợn mắt nhìn hắn bị thương đến thế mà vẫn hạ được đám đàn em còn lại của anh ta. Anh ta liền kề giao vào cổ cô. Cố Dư Thành khựng lại, trừng mắt:

"Thả cô ấy ra!"

Chu Triển Phong cười khẩy đá con dao găm dưới đất tới cho Cố Dư Thành:

"Được thôi, chỉ cần mày cầm cây dao này đâm vào mình"

"Không được! Dư Thành.." _ Khiết Như hét lên.

Cố Dư Thành nhìn vết cứa một bên cổ cô liền không do dự mà đâm vào chân một nhát. Chu Triển Phong cười nhàn nhạt:

"Chân tình hiếm có, nào thêm đi chứ.. tao chưa xem đã."

Hắn đâm thêm nhiều nhát nữa, cô đau lòng chịu không nổi vùng ra khỏi anh ta chạy tới chỗ hắn ôm lấy.:

"Anh.. hức hức.. anh sao lại ngốc như vậy chứ."

Cô ôm người đàn ông khác Chu Triển Phong mắt nổi gân máu, anh ta cầm dao lao đến chỗ cô toan chém liên tiếp như những gì đã làm với người bạn gái trước kia. Hắn lao lên giữ lấy tay anh ta..

Vết thương chi chít khiến cho Cố Dư Thành đã sớm không còn sức nữa, anh ta đập một cái liền ngã phịch xuống. Đầu hắn bắt đầu ong lên, chân tay dường như mất hết lực. Nhưng nếu hắn ngắt đi, Khiết Như của hắn sẽ bị giết chết.

Chu Triển Phong cầm dao tiến tới chỗ Khiết Như như một con quỷ tìm tới con mồi. Đau, Khiết Như đau bụng dữ dội, cái thai bị động chỉ có thể lồm cồm dưới đất ôm bụng:

"Đừng động vào con tôi."

Anh ta cầm dao giơ lên cười man rợ:

"Đồ phản bội chết đi!!!"

Cố Dư Thành đứng dậy được từ lúc nào, hắn kéo ngược anh ta lui hắn khỏi chỗ cô, hắn hét:

"Khiết Như rời khỏi đây!"

Khiết Như lồm cồm bò dậy lo lắng nhìn hắn một người máu:

"Dư Thành..anh.."

"Đi mau!!! Bảo vệ con của chúng ta" _ hắn hét.

Khiết Như chưa kịp quay đầu thì cảnh sát hắn báo từ nãy ập tới, cô vui mừng:

"Cuối cùng họ cũng tới."

Chu Triển Phong nhìn thấy cảnh sát từ bốn phía cầm súng. Hắn bên cạnh nói:

"Quay đầu đi Chu Triển Phong!"

Chu Triển Phong hạ mắt:

"thôi vậy.."

Những tưởng anh ta biết bản thân không thoát được nữa nên quyết định quay đầu. Không ngờ Cố Dư Thành vừa mất cảnh giác một chút, anh ta đã kéo hắn cùng nhảy xuống vực thẳm. Chu Triển Phong hét lớn vang lại:

"Như Nhi!! Em muốn lấy anh ta thì đợi kiếp sau đi!!"

Cô trợn mắt lao đến bờ vực gào lớn tên hắn:

" DU' THÀNH!!!!!! "

Ngày cưới bỗng chốc trở thành tang lễ của hấn..

Ngày hạnh phúc nhất biến thành ngày đau khổ nhất..

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

3 năm sau. Khiết Như thay hấn lên chức tổng giám đốc. Nhờ có nền vững chắc chắn do hấn tạo nên thêm máu kinh doanh của cô, những con số 0 trên cổ phiếu không ngừng tăng. Khiết Như thông minh, tài giỏi - lên phòng văn tạp chí lại trả lời hài hước lém lỉnh. Rất nhanh Cô trở thành người phụ nữ độc thân được rào đón nhất của đẳng mày râu.

Ban đầu, nhà họ Cố chủ động mở lời với Khiết Như. Bố mẹ hấn nói sẽ chiều theo ý cô, dù quyết định của cô thế nào họ cũng sẽ một mực tôn trọng. Và Khiết Như quyết định vẫn sẽ là vợ của Cố Dư Thành - con dâu nhà họ Cố.

Khiết Như muốn lưu lại tất cả kí ức về hấn nên sau khi sinh hai bảo bối, cô chuyển đến căn hộ của hấn sống. Cuộc sống của cô không có hấn nhưng bù lại có hai cục bông vừa mềm vừa trắng cả ngày nhào cô, cả hai đều giống anh. Hai cục bông tròn nhỏ. Một bạn tên là Cố Tiểu Dư, một bạn tên là Cố Tiểu Khiết - là tên hấn và tên cô ghép lại.

Chủ nhật. Bạn nhỏ Tiểu Dư sớm đã bị bà nội bế đi chơi chỉ còn Tiểu Khiết và cô vẫn còn ngủ nên ở nhà. Khiết Như đang mơ màng thì nghe thấy giọng nói dễ thương của bạn nhỏ Cố Tiểu Khiết:

" mami lại có hoa mang tới!"

4 tháng nay không biết hoa từ đâu mang tới, cũng không để lại lời nhắn. Khiết Như lười nhác mở mắt nhìn bó Cẩm Tú Cầu trong vòng tay nhỏ của Tiểu Khiết:

" Bảo bảo có thấy người gửi không?"

Bạn nhỏ Cố Tiểu Khiết chu môi, hai má bánh bao trắng mũm mĩm phồng ra:

" Tiểu Khiết không có thấy."

Khiết Như hôn cái chụt vào môi nhỏ, tay vươn lên ôm lấy cái bụng trống rỗng:

" Được rồi. Mami đi nấu đồ ăn cho con "

Cô cần gì quan tâm bó hoa chứ, quan tâm bảo bảo là tốt rồi.

Hàm Vận gay gắt lên tiếng, cậu ta không hiểu vì sao Cố Dư Thành không chịu về gặp cô. Cho dù hấn nhớ thương đến tê gan phé liệt:

" Sao cậu không ra mặt đi? "

Hấn ngồi trên xe lăn nhìn ra cửa sổ. Hấn cũng muốn chứ, nhưng về rồi lại đi có phải là rất tàn nhẫn.:

" Lúc đó tôi không chắc có thể sống tiếp bao nhiêu ngày, nếu trở về không phải cô ấy đau càng thêm đau sao? "

Hàm Vận cứng họng:

" Cậu.. thế còn bây giờ? "

Hấn cười thật đẹp, mắt dường như phủ một tầng sương :

" Về chứ, tôi nhất định về.

Hàm Vận thờ ra, cậu ta thực mong hấn có thể về.

Chiều chủ nhật, Khiết Như đem hai cục bông nhỏ đi công viên. Ba mẹ con chơi, chơi, chơi đến nửa ngày. Cô đang cười nói vui vẻ. Chợt cô nghe thấy giọng nói quen thuộc:

" Khiết Như "

Cô khựng lại, giọt nước mắt trên gò má lăn xuống. Giọng nói này chính là hấn. Hai bạn nhỏ Cố Tiểu Khiết, Cố Tiểu Dư thấy daddy liền chạy tới ôm chầm hai chân hấn..

" Daddy!! Daddy!! "

Cố Dư Thành cúi xuống ôm hai đứa bé lên rồi bước tới gần Khiết Như, cô vẫn đang sững sờ. Cố Dư Thành đứng trước mặt dang tay choàng ôm thêm cả cô vào lòng, Khiết Như òa khóc nức nở.

" Đồ khốn! Có biết em nhớ anh thế nào không? "

" Có biết em mệt mỏi thế nào không?"

" Có biết em... ưm.."

Hấn đặt môi lên môi cô, Khiết Như thốt nhiên cũng cảm nhận được vị mặn hòa vào môi cô. Hấn khóc? Cố Dư Thành khàn khàn:

" Anh biết, anh biết hết.. Anh yêu em Khiết Như.."

2 tuần sau, khắp mặt báo đều đưa tin tức cô và hấn sẽ làm đám cưới. Ảnh cưới có những 4 người vui vẻ hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Phiên ngoại 1

Khiết Như nhắm mắt, lùi lại dựa người vào Piano đáp trả nụ hôn. Chính là ai kia xấu xa nhân lúc cô bồi dưỡng năng khiếu trong phòng tập một mình bỏ nhào tới.

Cố Dư Thành cắn nát bờ môi căng mọng, hai tay choàng ôm lấy eo cô. Hấn thuần thực tách kẽ răng cô ra luồn lưỡi vào treu đùa từng chút từng chút một rút cạn hơi thở của cô. Đến khi, Khiết Như cảm thấy trong lồng phổi không còn ô xi nữa vội đẩy ra thở dốc:

" Ừm... ưm.. thầy.. đừng mà. Chỗ này không được.."

Hấn buông hờ ra, di mắt nhìn cô đắm đuối. Khiết Như trong chiếc váy dạ hội màu xanh đen đẹp đến mê người. Tối nay nhà trường mở tiệc hóa trang, Khiết Như được đề xuất lên biểu diễn đàn dương cầm. Hấn đã rất nhiều lần được nghe Khiết Như chơi đàn, mỗi lần nghe là một lần mang lại cảm xúc khác nhau: Thoải mái, thư giãn, sâu lắng. Cô thật đẹp, Khiết Như chính là nữ thần của hấn - tình yêu của hấn.

Khiết Như bị hấn nhìn đến nóng rát, cô hiểu ánh mắt đó có ý gì vội đẩy hấn hấn ra, xoay lưng ngồi xuống hường đàn cự tuyệt:

" Em còn phải tập đàn.. á "

Dây nơ cố định vấy từ đằng sau bị hấn kéo ra, hai tường lưng váy bị bung lỏng ra. Khiết Như hét một tiếng rồi khăn trương ôm tay ra trước ngực giữ lấy:

" Thầy! Đáng ghét, chỗ này là trường học.. không thể... ư..."

Cố Dư Thành ép lồng ngực rắn chấn vào tấm lưng trần trắng nõn của cô, tay vòng eo ôm lấy mặc cô vùng vẫy. Hấn áp môi lên tai cô cắn nhẹ:

" Em đẹp như vậy.. bảo tôi làm sao không thể đây? "

Cô đẩy hấn ra, phòng âm nhạc bốn cửa sổ lớn gần như đều là làm bằng kính- lại đặt ở trung tâm. Nếu cô cùng hấn làm chuyện đó ở đây sẽ bị phát hiện mất. Nhưng cô, cô làm sao thoát khỏi thói nam châm lớn tướng này chứ :

" Biến thái.. thầy tránh xa em ra.."

Hấn mặc cô mắng cường hấn gỡ tay che trước ngực ra, tường váy tuột xuống lộ ra bầu hoa trắng nõn phấp phồng xinh đẹp. Hấn xoa nắn:

" Ngoan.. tôi cam đoan không ai bén mảng tới chỗ này."

Ý là không có ai nên cứ thoải mái sao? Khiết Như bặm môi vùng vẫy, cô không biết càng vẫy mạnh chiếc váy càng tuột xuống nhanh hơn. Cô lắc đầu:

" Không, em không muốn ư..m.. ưm.."

Hắn cắn mút núm hoa, tay khác lại day dứt bầu hoa bên kia. Cô thở gấp gấp, bầu ngực phập phồng theo hơi thở cô đi vào miệng hắn. Tay Khiết Như bị hắn kéo đặt xuống nơi còn thịt, cô miễn cưỡng ve vuốt nó - nơi đang nóng bừng dục vọng. Cổ Dư Thành gầm lên:

" Ừm.. ngoan. Tiếp tục, tiếp tục làm tôi thoải mái."

Khiết Như thống khổ, cô vì sao lại có một ông thầy biến thái như thế này chứ. Hắn hầu như muốn ăn cô mọi lúc. Căn hộ hắn từ nhà phòng khách đến nhà tắm chỗ nào cũng có thể hoan lạc cùng cô, và giờ thì ở trường. Khiết Như sẽ có lúc bị hắn thao đến hư hỏng mất thôi.

Chợt, Cổ Dư Thành nghiêng đầu hỏi:

" Em bao nhiêu lâu nữa phải đi? "

Cô khó khăn trả lời:

" 30 phút. __A__ "

Hắn ấn cô xuống mở miệng cô ra ấn còn thịt vào trong. Mùi hương nam tính xộc vào cánh mũi cô, khó thở. Còn thịt quá lớn làm cho khoang miệng cô tê cứng. Cổ Dư Thành xoa má cô:

" Ngoan, làm tôi thoải mái.."

Khiết Như hận không thể cắn đứt nó, nhưng cũng không phải không muốn hắn. Cô chỉ là không muốn làm ở đây. Một lúc kháng cự không được cô đành thuận theo hắn.

Đầu lưỡi cô mỗi lần chạm vào còn thịt to lớn là mỗi lần hắn giật lên vì sung sướng tràn đầy.

" Ừm.." Hắn dùng sức xoa nắn bầu hoa thành muôn hình vạn dạng. Khiết Như ư ừ trong miệng, bên dưới cô từ lúc nào đã ẩm ướt. Cảm giác ngứa ngáy thân dưới bắt đầu dâng lên, Khiết Như ngửa cổ rên rì:

" Thầy.. em.. em muốn "

Cổ Dư Thành nhếch môi - cuối cùng cũng có thể nghe lời hắn muốn nghe. Hắn ép hai chân cô khoắc lên eo, Khiết Như dựa mông trên ghế, hông cô từ đó nâng lên một lượt không che giấu tường hoa qua lớp quần ren mỏng. Cô mím môi :

" Đừng nhìn mà.."

Cổ Dư Thành ve vãn ngón tay ngoài lớp quần, ngón tay mỗi lần ấn vào nó lại ướt đầm. Hắn là bức người, bức người quá đáng.. cô không nhận được rên rì:

" Thầy... nhanh cho em, a.a.a nhanh cho em"

Cổ Dư Thành cong môi, lập tức thuận theo ý cô đi phẩy quần lót sang một bên đâm còn thịt vào trong.

" A__ "

Cô kinh hô, việc này dù đã làm bao nhiêu lần nhưng lúc ban đầu bao giờ cũng rất khó khăn vì cô quá hẹp. Cổ Dư Thành nhăn mày:

" Bảo bôi tha lỏng một chút.. kẹp chết tôi."

Tường hoa co rút tiết dịch kịch liệt bao lấy còn thịt như muốn nuốt chửng. Khiết Như cắn môi ngăn dục vọng thoát khỏi miệng, ngoan ngoãn thả lỏng người. Hắn dễ dàng vào ra hơn. Căn phòng đặt dụng cụ âm nhạc ngập tràn âm thanh dâm dăng.

" A__ "

" A__ "

Cô bấm móng tay vào lưng hắn tạo nên vết lười liềm đỏ hồng. Hắn cường hãn đâm vào cô, o ép da thịt. Gương mặt Khiết Như phảng phất mê hoang dại, hoan ái trong phòng âm nhạc với thầy giáo có lẽ cô là người đầu tiên.

Đoạn, Hắn đem người cô ép vào cửa sổ hai tay cô chống vào tường. Ở vị trí này cô có thể nhìn xuống dưới, và hiển nhiên bên dưới cũng có thể nhìn lên cô. Khiết Như trên người không còn mảnh vải, nài nỉ:

" Sẽ có người thấy mất a.."

Cổ Dư Thành đâm cô từ phía sau, người hắn áp lấy người cô " vui vẻ " cùng cô ngắm cảnh. Còn thịt cường hãn ra vào tiểu huyệt, thân dưới hắn toàn bộ chốc chốc chạm vào mông cô. Khiết Như vừa ngượng vừa hoan lạc rên rì:

"Ồ.. A.. thầy.. nhẹ.."

Hắn xoa má cô sùng nịnh, làm càng lúc càng mạnh thêm. Có cô dưới thân tựa như hắn có cả thế gian vậy. Khiết Như một người đầy mồ hôi ướt đầm áp lên cửa sổ, gương mặt rất đổi biểu cảm:

"Hum.. hum..A.."

"Phốc " Lại đổi tư thế, hắn bế cô xoay người lại đối diện với hắn. Không khoan nhượng ấn eo xuống côn thịt. Thật sâu, tựa như hắn đã hoàn toàn chạm tới giới hạn cô. Cô co giật rên rí:

"Ah.. ah.. đừng.."

Hắn gầm lên, người đầy mồ hôi ôm lấy cô :

" Khiết Như tôi yêu em. "

Cô vòng tay ôm chặt cổ hắn:

" Em.. cũng yêu thầy.. ư."

Cứ thế cô cùng hắn, hắn cùng cô đi tới cõi thiên thai hoan ái.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Phiên ngoại 2

Hai bạn nhỏ Cố Tiểu Dư và Cố Tiểu Khiết vừa sinh ra đã mang tư chất thông minh của bố và năng khiếu âm nhạc của mẹ, 7 tuổi đã được nhận thư mời tham dự show truyền hình chúc tết đầu năm.

Cố Dư Thành cùng Khiết Như đi mua gấu bông trước rồi mới tới đài truyền hình, tâm trạng vừa tự hào vừa phấn khích dâng lên trong hắn và cô. Vừa hay đến kịp lúc chương trình bắt đầu, cả hai được sắp xếp ngồi hàng ghế đầu tiên.

Khúc nhạc vui nhộn mở màn. Cố Tiểu Dư và Cố Tiểu Khiết cùng người dẫn chương trình bước ra, bạn nhỏ Cố Tiểu Dư mặc vest đen tiêu soái - còn bạn nhỏ Cố Tiểu Khiết mặc váy công chúa xinh đẹp màu trắng.

" Chào quý vị và các bạn thân mến - tôi là Hướng Cảnh."

" Con là Cố Dư."

" Còn con là Cố Khiết."

Sau lời chào, hai bạn nhỏ cùng vị mc chúc tết dí dỏm làm cho khán giả đều rất thích. Khiết Như cũng ngồi dưới ghế khán giả bên cạnh hắn, cô cười tí cả mắt.

Chương trình chúc tết đầu năm là một show vô cùng ý nghĩa. Nó dành cho những người không thể về nhà vào dịp tết gửi lời nhắn thông qua chương trình. Hai bạn nhỏ có nhiệm vụ lần lượt thay Hướng Cảnh đọc thư.

Đến lượt bạn nhỏ Cố Tiểu Dư đọc thư, cái tay bé nhỏ chỉnh mic gần sát miệng rồi bắt đầu đọc:

" Đây là bức thư của bạn Thành Thành gửi đến bố bạn ấy.. giọng nói thanh mỏng bỗng nhiên trầm hẳn xuống _

" *Gửi bố của con.*

Bố! Hôm nay là lần tết thứ 5 con không có bố bên cạnh, con nhớ bố lắm. Hàng lan ngoài vườn bố trồng đã nở hoa nhiều lần rồi, con cũng được 5 bằng khen rồi.. bố! Có phải con rất giỏi không? Bố.. bố khen con được không? Bố về cạnh con được không? " _ hức hức.. đọc đến đây bỗng nhiên Cố Tiểu Dư không kiềm được nước mắt nữa mà khóc thành tiếng.

Bên dưới khán giả lặng theo tiếng khóc, hắn là ai không còn bố nữa sẽ rất thấu hiểu cho cảm giác của Thành Thành. Cái cảm giác mất đi người thân mãi mãi, đau khổ biết mấy. Hướng Cảnh bối rối hạ thấp người xuống lau nước mắt cho Cố Tiểu Dư, dịu dàng hỏi:

" Dư Dư sao con lại khóc vậy? "

Cố Tiểu Dư sụt sùi:

" Con cũng từng nhớ bố như vậy, cảm giác đó rất đau khổ, rất khó chịu. Con thương bạn ấy quá nên khóc thôi ạ."

Cố Tiểu Khiết cũng lau nước mắt cho Cố Tiểu Dư sụt sùi theo:

" Anh à, đừng khóc nữa mà. Tiểu Khiết thương anh.."

Cố Dư Thành nghẹn. Hắn tự trách mình làm con phải chịu khổ. Khiết Như đan vào tay hắn kéo đứng dậy, cô dẫn hắn bước vào trường quay. Bước đến, Cố Dư Thành quỳ một chân xuống dùng vòng tay chắc chắn ôm lấy hai con. Hắn ngậm ngùi:

" Bố xin lỗi.. Tiểu Dư, Tiểu Khiết từ nay về sau bố sẽ không bao giờ để các con chịu khổ nữa."

Chương trình hôm đó tuy không đúng kịch bản nhưng đạt được rating cao nhất trong lịch sử từ trước đến nay của chương trình.

Bạn đang đọc truyện *Thầy... Đồ Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.